

едно връме чува кукумявка. Казва си: не, ще бѣгамъ. Започва да расхождава, казва си: тази кукумявка може да се обажда за другъ нѣкой болѣнъ, който умира, но страхува се да пита, дали има нѣкой умирающъ. Кожъ б. ч. с. рѣшава да си отиде, но веднага идва болничниятъ служащъ да каже, че масата за операцията е готова. Е, ще се отива на операция, си казала тя. Рѣшава се, най послѣ, и операцията излиза сполучлива. Казвамъ на тази госпожа: ти си постъпила по сѫщия законъ — направила си туй, което ти е неприятно. Слѣдователно, туй, което е неприятно за насъ, носи едно благо, а туй, което по видимому е благо за насъ, носи нашето нещастие.

И тъй, сега се приближаваме къмъ основния законъ. Азъ се обрѣщамъ сега къмъ васъ като къмъ приятели. Вие сте въ свѣта и имате нужда отъ подкрепа. Нѣкой отъ васъ имате нужда отъ подкрепа въ материално отношение — пари нѣмате. Отъ гдѣ ще ги вземете? Нѣкои отъ васъ сте болни. Отъ гдѣ ще вземете здраве? Нѣкои сте изгубили общественото си положение. Какво трѣбва да правите? — Ще имате една основна идея, ще се свѣржете съ основния законъ на Любовъта, и вашето положение нѣма изведнѣжъ да се подобри, но постепенно ще излѣзвете отъ това положение, въ което се намирате. Само така ще видите, че въ свѣта има единъ идеалъ, животътъ ви ще придобие единъ вътрѣшенъ смисълъ, и вие ще бѫдете полезни не само за васъ, но и за вашите близни. Затова, всѣки отъ насъ трѣбва да работи на Божественото лозе!

Сега, нѣкои може да кажатъ: а, той тъй го-